

שבת פו: (הנקודתיים ש15 מהסוף) עד פח. (הנקודתיים שבשליש העליון)

לו"ז יציאת מצרים

ט"ו בניסן

ר' יוסי: ט"ו בניסן חל ביום חמישי - וראש חודש סיוון היה יום אחד.
 רבנן: אפשרות א': ט"ו בניסן חל ביום חמישי - וראש חודש סיוון היה יומיים.
 אפשרות ב': ט"ו בניסן חל ביום שישי - וראש חודש סיוון היה יום אחד.

כ"ט אייר

(ל' אייר)

א' סיוון

ר' יוסי: כ"ט באייר חל בשבת.

מתי בני ישראל יצאו מרפידים:
 ר' יהודה: יצאו בא' סיוון והגיעו בא' סיוון.
 ר' אחא ב"י: יצאו בכ"ט אייר והגיעו בא' סיוון.

האמוראים נחלקו האם בשלב זה בני הצטוו רק על איסורי שבת או גם על איסורי תחומין.

ר' יוסי: א' סיוון חל ביום ראשון.
 חכמים: א' סיוון חל ביום שני.
 (לשיטת ר' יוסי ר"ח סיוון היה יום אחד, לשיטת חכמים או יום או יומיים).

ב' סיוון

ג' סיוון

ד' סיוון

ה' סיוון

ו' סיוון

ז' סיוון

מב' סיוון ועד ד' סיוון עלה משה כל בוקר להר סיני וירד ממנו באותו יום:
 ב' סיוון - ה' הציע למשה את התורה ושאל האם העם מעוניין בתורה.

ג' סיוון - משה ענה לה' שהעם מעוניין בתורה,
 ה' ציוה את משה להגביל את ההר.

ד' סיוון - משה ענה לה' שהעם יגביל את עצמו,
 ה' ציוה עליו שיפרשו מהנשים.

בה' סיוון משה נשאר למטה - ובנה מזבח.

רבי: בד' סיוון משה גם השלים את התשובה של העם לקבלת התורה. בפעם הראשונה העם נשאל על העונשים, בפעם השניה על השכר, ולפי דעה אחרת הסדר היה הפוך.

לפי כולם התורה ניתנה בשבת.
 חכמים: ההפרשה היתה יומיים, בד' סיוון ובה' סיוון. התורה ניתנה בו' סיוון.
 ר' יוסי: ההפרשה היתה שלושה ימים, מד' עד ו' סיוון. התורה ניתנה בז' סיוון.

ר' יוסי: הציווי המקורי על הפרישה היה ליומיים בלבד אבל משה הוסיף יום מדעתו.

שני דברים נוספים שמשה עשה מדעתו:
 פירש מאשתו - למד ק"ו מציווי הפרישה במתן תורה.
 שיבר את הלוחות - למד ק"ו מהפקעת עובד ע"ז מקרבן פסח.

בכל שלושת המקרים הללו ה' הסכים לתוספת העצמאית של משה.

א' בניסן השנה השניה

קושיה: הברייתא קובעת שא' בניסן של השנה השניה יצא ביום ראשון. אבל לפי ר"י הוא היה צריך לחול ביום שני ולפי חכמים ביום שלישי?!

תשובה: באותה שנה היו במקום 6 חודשים חסרים - 7 חודשים (לפי ר' יוסי), או 8 חודשים (לפי חכמים).
 כך קפץ ר"ח ניסן יום (לפי ר' יוסי) או יומיים (לפי חכמים) אחורה.